

SAMOBORSKI LIST

Ljetovališni vjesnik

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.

PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4.—, na po godinu K 2.—, a na četvrt godine K 1.—. S poštom stoji 48 filira na godinu više, a u Americi K 1.40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 filira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.

Uprava i otpravništvo nalazi se u „Samoborskoj tiskari“ S. Šeka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petini redak u redakcijskom dijelu po 20 fil. u oglasnom 10 fil. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust.

Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. list“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

GODINA II.

U Samoboru, 15. rujna 1907.

BROJ 13.

Gospodarska izložba u Samoboru.

Naš je Samobor dosada slabo što izlagao, i malo je sudjelovao na gospodarskim izložbama. Iz ovoga mogao bi tko lako zaključiti da je produkcija u nas slaba i lošije kvalitete, naš okoliš da je kulturno zaostao i nema što da eksportira. Pa ipak tome nije tako. I u naših se gospodara opaža sve veća težnja za napretkom i pravo natjecanje, tko će da više i što bolje proizvodi.

Mi smo srećom u vrlo povoljnim prilikama, jer su položaj i klimatički odnosi takovi, te nam omogućuju najbolji gospodarski napredak.

Glavni su u nas gospodarski produkti za eksport stoka, voće i vino.

Prilike su za stočarstvo povoljne, te možemo da držimo i othranjujemo i najplemenitije pasmine blaga. — Što se tiče voćarstva i ovo lijepo napreduje, tako, te se u najkraćem vremenu može da razvije eksport voća na veliko. Već prošavše jeseni urodilo je u nas samo zimsko voće: jabuke i kruške preko 25 vagona.

Kako smo vinorodni kraj to je i proizvodnja vina na veliko, te nam mora vazda biti pred očima, kako da ovo u svakom pogledu — napose što se tiče izvoza — što bolje unapredimo.

No nastojanje naših gospodara treba da ide i zatim da upravo upozna i širu publiku i strani svijet s našim gospodarskim produktima. Treba da im osiguramo što bolju prodaju kako na domaćem tako i na inozemnom tržištu. Ovome bi se mnogo moglo pridonijeti upriličenjem gospodarske izložbe za naš kotar. Ovakva nam bi izložba dala podjedno pravu sliku i nama samima, da vidimo što imamo i

upoznamo eventualne nedostatke. Tako bismo mogli onda da podvostručnim marom pregledamo dalje naprijed, te da pogreške ispravimo.

Što je koja zemlja naprednija, to se i češće tamo upriličuju izložbe. Narod se natječe, da izvodi što više i što boljih produkata, da ih usavršuje, poboljšava i upoznaje s njim svoje i domaće i strane konzumente, da je lakše i bolje mogne unovčiti.

Stoga bi bilo prijeko poželjno da se pitanje priredbe izložbe za naš kotar u Samoboru stane posve ozbiljno pretresati. Više naših ličnosti, koje se interesuju za napredak i razvitak našeg narodnog gospodar. već su se u užem krugu izjavile o potrebi ovake izložbe, pa se već i razvila neka mala debata o samom predmetu.

Mi sa naše strane možemo samo jedino i sa svom sigurnošću naglasiti, kako bi gospodarska izložba u Samoboru donijela bez svake sumnje najljepših plodova po napredak gospodarstva i njegovih prilika u čitavom našem kotaru.

Samobor — lječilište.

Pile Bude pl. Budisavljević.

U samom je mjestu sjedište kotarske oblasti, kotarskoga suda, trgovišnoga poglavarstva; u njem je župni ured sa župnom crkvom, pa red franjevački sa samostanom i sa drevnom crkvom, a i okolo se po raznim glavicama bijeli nekih šest crkva malih.

Na položitoj je povišini škola, a imaju i g'azbu, dvije čitaonice, pjevačko, vatrogasno, obrtničko društvo, pa i društvo za poljšanje, uz novčane zavode i druge udruge i uređbe, što dolikuju naprednu trgovinu. Više ovoga desno kraj ceste, što vodi k Aninomu perivoju na prostranoj, naokolo obzidanoj ravni prava je dika mjestu vrlo pomno, vrlo dostojno uređeno groblje, u kojem počivaju i kosti predaka dosta brojnih vlasteoskih porodica, što si poodavna sagradiše i obgradiše gospod. ke dvorce u Samoboru. Mene je namah prvih dana

srce povelu do ranoga groba odličnoga rodoljuba i književnika Ivana Perkovca, komu je zahvalan narod podigao velelijep spomenik, to remek-djelo od ruke našega kipara Rendića. Prateći počima Ivana Trnskoga bio sam 1871. na sjajnom sprovodu neprežaljenoga pokojnika, s kojim sam se one i godinu prije tako reći dnevice sastajao u Zagrebu, kad-no je on već, dosta trošna zdravija uređivao „Vijenac“. No o tom na drugom mjestu opirnije.

Već odzgo s groblja a po gotovo ako se uspeš Anin-dolom do perivoja ili odanle svrneš na lijevo putem do gostione poviše bujnih onih vinograda, uživat ćeš pravu slast, kad zaokružiš okom naokolo. Daleko onamo preko savske ravnice eno se k nebu uperili orijaški zvonici prvostolne crkve glavnoga grada hrvatske nam postojbine, a više grada izdižu se grbavi, doloviti obronci zagrebačke gore pa rastu i rastu do na vrh Sljemena.

Ponalijevo žudnim gledom zamiče ti zrijeće prema Slavonju Zagorju, što se je valovitim brdeljcima i prodolicama ustalasalo poput sinjeg, na oluji uskipjelog mora, a još dalje na lijevo pomiljaju se tu kukasti rtovi, ta oblji bokovi gorja na Štajeru. Pod tobom se nanizali rodni vinogradi a dolje se ravnim poljem vijuga čudjiva naša Sava. Na desno opet podalje poput mlade u crkvarskom ruhu bjeli se ubavo selo uzvisitim brdeljkom: to je Sv. Nedjelja, prema kojoj su iz samoga Samobora još za francuske kratke vladavine kraj ceste zasadjene dva gusta reda visoka stabalja. Niže Sv. Nedjelje već onamo k jugo-zapadu naskladali se položiti humci i brdeljci, amo tamo po rebrima gustim grmom obrasli, sve do ljepušnoga Mirnovca.

Natrag li se a od gornjih vinograda stopa tvoja vrati k popodnevju, još više će ti ponabreći oko na pogledu onoga prekrasnoga lanca gorja i podgorja. A tad se spusti, hodče-druže, od ozgo dolje k Aninomu perivoju u lagodnoj onoj brdskoj uvalici, začinjenoj i odveć čistom mirisavom crnogoricom, da na drugu, na zapadu stranu kreneš zavojitom uzbrdicom. Odanle se na desno zaputi ispod osamne crkvice sv. Ane i nad ovom a na strmu vrhu časne joj druge sv. Jurja, pa se ponadesno o ti: ni k vidikovcu, okićenu topom olujnim. I sad stani, popostani, te još jednom okom svrni k Zagrebačkom gorju i Zagorju, k štajerskomu susjednomu pogorju a i onamo preko Samobora k ljupkoj glavici ubavoga Stražnika. Gledni pa reci: nije li sve to božja ruka ispislala bajnom krasotom? Reci, ali ne uteci, bolan druže otančala živčevlja, naglo, već sjekni jačom voljom te se ogledaj ili bar zirn, poviti u stanište, boravište ljetno,

Prosjak.

Izvan grada na nekakoj tratini protegao se prosjak. Odrpan, prijav, ukočena pogleda i ciničkih poteza oko usana gledao je u bijeli božji svijet.

Zaklopio je na čas i vjede, ali san mu nije nikako htio na oči. Ovo ga ljutilo, to više, što mu nemilice stalo zavijati u praznom želucu, i što bi mu spavanje vrlo dobro došlo, da na čas zaboravi na ljutu glad, koja ga je počela da muči.

— Oti, ova glad; da harem ne treba jesti! mislio odrpanac.

Ovo pitanje sa želim još je najkakačljivije i radi njega mora čovjek da koješta doživljuje.

A nije mu baš bilo od potrebe, da sada gladije. Mogao je biti možda i sit, samo je trebalo više popustljivosti, trebalo je posve duboko pognuti glavu. Ali to on nije umio; drugi njegovi prijatelji mogu možda i to; on nipošto . . . Najzad sve mora da ima svoje granice, preko kojih se ne smije prijeći . . .

Ta neka se samo nvaži, što se sve njemu danas zblilo

Na prvim ga vratima otpravili; oni nprasto nemaju ništa za prosjake. Na drugima ga isprovall, da je previše glasno kucao. Na trećima nije tobože valjano pozdravio kuharice, i ostao praznih rukava . . . Na jednim su mu vratima doviknuli, da je za rad sposoban, a za take nema milostinje. (A on najbolje zna, da su mu sile smalaksale!) U nekoj kući zalupio mu je sluga pred nosom vrata i izderao se na njega surovo, da čeka . . .

On, — prosjak, inače slobodan čovjek i svoj gospodar, — nigdje nije smatrao nužnim, da se ponovo ispriča, da još jedared pokuša opravdati svoj dolazak, ili da kuharicu po drugi put oslovi sa „Ljubim ruke!“ To bi još samo trebalo!

Mjesto da još jednom pokuca na vratima i da svom govoru podade plačljiv i proračunan ton, on je svagdje okrenuo leđa i pošao dalje.

Sada je gladan na ledini.

— Pravo mu je! — rekli bi mnogi, da znadu za uzrok njegove gladi. Prosjaci ne smiju biti takovi! —

Znade on savim dobro, da bi tako kazali, i da b' izrekli tako nepravedan sud nad njime. No nešto ipak pri tome ne razumije, i time on neprestano razbija svoju glavu.

— Kako to, da prosjaci ne bi smjeli imati baš nikakova ponosa u duši? . . . Zar nijesu i oni ljudi, vrijedni časti i poštovanja, za koje se moraju na svakom svom koraku da bore . . . Ta tko bi i inače držao što do njih u širokom svijetu?

Tako je mislio taj prosjak, sirotni odrpanac od pete do glave. A tako bi on svima i kazao smjelo i otvoreno svoje stajalište, koji bi ga za nj pitali . . .

A bi li onda koga bilo, koji bi se njemu prosjaku usudio nasmijati u lice ili mu se narugati, što drži do čovječjega dostojanstva, i što je zadržao u sebi mrvu ponosa, makar i prosjačkog ponosa?

Bogumil Toni.

U oči ti gledam . . .

U oči ti gledam — one sjajne oči
Iz kojih se sjeta sa ljubavju toči . . .
I želim zaronit do dna u dubinu
Do kojega žesto uzdah moj se vinu,
Kada sam za onih prvih naših dana
U suzama vrećim, lica okupana
Isko usne tvoje — — — Gle, i danas tako
Ronio sam dugo . . . dugo pa i plako;
Lutao sam kô što putnik neznan luta,
Kad istinu traži sred trnovog puca —
Pa kad stigoš k meti, gdje se tajna krije,
Otkrio sam, što sam znao već od — prije . . .

Rudolfo Franin Magjer.

Iz starih samoborskih vremena.

(Pabiret.)

1806. god. sklopila je samoborska općina ugovor sa Karlom Jakobi, direktorom tvornice porculana iz Krapine radi „bele zemlje“, koju će rećeni Jakobi kopati u brdu Stražniku. Ugovor traje na 3 godine, a tvornica će plaćati za svaku „preszichku“ bijele zemlje 42 krajcera, jakobi je dužan unaprijed uplatiti u općinsku blagajnicu svotu, koju magistrat odredi, a onda će se na svršetku

dolje u Samobor sami, da ti bude voljko oko srca. — A tad miruj, otpočini malo pa tek onda treni te okreni časom nazad i uperi ravno k zapadu i to šumskim putem s koga češće zjevne naglo vododerno koritance dolje k prodolini. Ako su ti žilci isto čvrsti a ti sad tihano zapjevaj: „Onamo, onamo“ pa kroči k staromu gradu, k drevnoj građini Stari grad zvanj. Pišu knjige, da ju je još trinaestoga vijeka gradio kralj Otakar II. Premislović, kad-no bješe zavojsio na Ugarsku i srečno dopro do mora Jadranskoga. Mnogo, mnogo se je od onda izmjenilo gospodara tvrdomu gradu i naše krvi i tuđe ruke, a redali i obredali se gospodari Okić-gradu, knezovi hrvatski, knezovi celjski, kapetani njemački. I Krištof Ungnad ondje gospodovao, pa grofovi Auersperzi, Erdödy, Kulmeri i najzad Montecucoli, dok ruševna gradina nedospjela u domaće ruke, u vlastništvo trgovišta samog.

S gradine je rajski pogled širom na okolo, ondje postoj duže pa uživaj, da . . . A onda češ se spuštati niz do i brzo češ saći, ta za malo časaka, k našem zavodu, mrežajući mješovitom, davno nečišćenom bjelogoricom ali i odveć nizbrditim zavojima, na kojima valja češće stopu ustaviti. Sašav u do, eto te za tren oka preko mostića na cestu, kojom do mala zarubiš na lijevo prema Rudarskoj drazi.

U ovu se spušta još strmiji puteljak i ispod same gradine, a kad u nju kreneš, u onaj šumoviti hladoviti klanac, od mila bi opet zapjevao. Prostrana cesta k Rudama teče a sve odiše čistim šumskim zrakom. Oko ti s desna i s lijeva osvaja raznolika, šarolika zelen gusta lišća, a kroz pustu onu bjelogoricu ovdje-ondje trenom se promoli plaha srna ili za njom prhne vjetrogonja rogati pratilac.

Blaženu tišinu prosijeca šaputljiv brbot bdske vode Gradne, i hladna i brza potoka, što veselo, kako već spomenuh, žubori posred mjesta, ove godine još veselije, otkad mu brižna uprava korito pročistila.

Nijesi li uperio iza onoga prvog zavoja preko mostića k Rudarskoj drazi, to si mi jamačno utetivio odanle ravno gornjom cestom, gornjim krajem trgovišta prema Slapniku. E i odanle na desno vode dobri putevi kroz šumske guštine do zaleđa Stražnika i drugamo, koliko ti drago, a u dnu dolje pod šumovitim humom slegla se sa tri strane zelena brdašca, da poput maloga rajčca od svakoga ostrijega daha i zapaha čuvaju dragušni dvorac dvoje mladih i njihovog ptica-sokolica.

(Nastavit će se).

Nemarno polazanje škole.

Velika je to zapreka pravom napretku u školskoj obuci, kad djeca nemarno, neuredno i isprekidano polaze školu. Zada je to briga i učitelju i đacima i roditeljima. Mnogi roditelji još nikako ne će da uvide, koliko je blagodat škola za njihovo dijete. Mjesto da ga s veseljem otpremaju danomice u školu, zadržavaju ga bez potrebe po čitave tjedne i mje ece kod kuće.

Pokušalo se i s dobra a gđjedje i strože, da se prisile roditelji na marljivo šiljanje djece u školu. Ipak se pokazalo, da je taj rad bio slabo uspješna, a na mnogim mjestima upravo nikakav, pa je stoga i polazak škole u mnogim mjestima ostao nemaran.

Ovih je dana upravni odbor zagrebačke županije izdao naredbu, kojom bi se imalo polazanje pučke škole urediti, te spriječiti, da ne bude toliko neopravdanih izostataka kod mladeži.

godine praviti obračun. Bude li se više zemlje iskopalo negoli iznosi položena svota, Jakobi će morati da nadoplati, u protivnom događaju uračunat će mu se višak u duću godinu.

Na Blaževu kao dan obnove magistratske a god. 1811. izabran je sucem opiduma Samobora: Josip Kocijančić. Za notara potvrđen je Josip Maršić s plaćom od 150 for. na godinu; za fiškuš Anton Merse, za kape-tana Josip Prištin. Prvom se daje u ime plaće načinom „neodpisanem“ travnik pri „Preseki“, a potonjem trav-Petkovi kuti.

Juraj Ikančić optužen je 1811. poradi „špotnic“, nevaljaloga ponašanja, pijančovanja i „vu hiše razbijanja“.

Osuda: „Pokehdob na tulike opemenke, rešte i kaštige nikakvog poboljšanja dočekati nije moguće za kaštigu i željno poboljšanje Juraj Ikančić 6 batim podnesti mora“.

Sudac samoborski Peršin dobio je g. 1808. otpis od suca više instancije Busana. Pismo započinje: Da si mi zdrav moj Peršin! Pokedob najoštreša zapoved od presvetloga našega cesara došla je, da vsi Krajnci i Stajerci, koji vu kotaru našem se nahajaju, taki poloviti se imaju i zmed takveh pet dečaki se imenuju. (Sada se navode imena petorice mladića, koji se imaju zaustaviti). To su sluga i djetčić, koji su kod pojedinih gospodara.

„Pazite i vi i ostali k magistratu spadajući, kakve neprilike, troškove i odgovore budete imali, ako prenapisano cesarsku kraljevsku zapoved marljivo jošće danas ne izpunite“ — završuje sudac svoj otpis i potpisuje ga sasvim ljubazno: Vaš sudac Busan.

Razlozi, koji su ponukali uprav. odbor na ovaj čin, imaju se odbiti na dosadanje sporo rješavanje prijava proti nemarnim školskim polaznicima kao i na to, što su se take globe istom onda počele utjerivati, kada su dugim nizom mjeseci narasle do opremne visine, pa su stoga bile neutjerive ili pogubne za materijalni opstanak seljaka.

Ovim se postupkom nije ništa postizavalo. Djeca ili nijesu uopće polazila škole ili ako se koje natjeralo iza više mjeseci u školu osjetljivom globom, to je bilo naprosto nesposobno za napredak. U nau-cima je bilo već toliko zaostalo, te nije moglo da s uspjehom prati obuku a od učitelja se nije moglo tražiti, da ostavi čitav razred, pa da se napose bavi pojedin-cem nehajnikom.

Roditelji ovakve djece plaćali su globe, a dijete im nije napredovalo, pa je to još više omražavalo školu i učitelje pred narodom, to više, što su se mnogi, koji su izricali katan, rado izgovarali na učitelja kao da je on krivac, što se netko mora po zakonu prisiliti, da šalje svoje dijete marljivo u školu.

Upravni odbor odredio je stoga u predmetu postupka radi nemarnog polazanja škole, da se imade iskaz nemarnjaka svakih 8 dana dostavljati općinskom poglavarstvu. Ovo imade u roku od 24 sata predati ovake iskaze opć. panduru (lugaru), koji imade odmah slijedeće jutro privedi prijavljenu djecu u školu. Ako pandur ne nađe dijete kod kuće, pripada mu posebna pristojba (od 40–60 fil., koju će unaprijed odrediti poglavarstvo), ali ima slijedeći dan ići opet po dijete, u koju mu svrhu pripada za 20 fil. povećana odredbina i to sve dotle, dok dijete ne bude predvedeno u školu. U roku od 5 dana treba da su sva iskazana djeca prispjela u školu. Pristojba za pandura ima se odmah platiti.

Ovim načinom misli se stati na put prekomjernom i neopravdanom izostajanju od škole, a hoće se pošte-diti i seljaka od plaćanja većih globa, koje su se kraj dosadanjeg postupka lako nagomilale.

Uprav. odbor vodile su u stvaranju ove naredbe jamačno dobre namjere, te skrb za školu, a ove su odredbe — budu li se valjano provadale — kadre, da znamenito smanje nemarni polazak školske djece, a time olakšaju teški a vele važni rad, što ga ima da ovrši škola kod svojih uzgajnika.

DOPISI.

U Rakovpotoku, 11. rujna.

U Vašem cijen. listu javili ste ukratko o gradnji nove škole u našem selu. Dopustite, da Vas o stvari i pitanje izvjestim.

Gradilište za novu školsku zgradu kupljeno je od ovdješnjeg vlastelina g. Ernesta Wenke-a za 2000 K. Pruža se nasuprot vlastelinskog dvorca uz glavnu cestu, a nalazi se na mjestu, s kojega se otvara krasan vidik po dalekoj ravnini do sela Horvata, stupničke šume, te uz brdašce prema kapeli Srca Isusova.

Teško je bilo sklonuti vlasnika, da proda baš ovaj komad zemljišta, jer mu leži tik ispred kuće, i jer će mu se zatvoriti novom zgradom vidik prema jugo-zapadu. Ipak je popustio s obzirom na prosvjetnu svrhu, kojoj ima da služi nova zgrada, a školski odbor, da mu naknadi gubitak, kupio je od njega i jednu zgradu za 3200 K, koju će srušiti i upotrijebiti materijal kod gradnje nove škole.

Tako će se, hvala Bogu, otpočeti s gradnjom škole odmah s proljeća, a time ujedno odstraniti mnogo zlo, koje tereti i učitelja i djecu. Sadanja je naime škol. zgrada posve nepodesna za svrhu, kojoj ima da služi, a u sobu u kojoj se obučava oko 120–130 djece jedva bi ih se smjelo smjestiti 70, s obzirom na higijenske i školske propise. — Učiteljski stan je vlažan. Sa njegovih zidova svaki se čas kotrljaju kapljice na pod, a uslijed vlage niču po podu gljivice.

Iza teškog rada u školi mora da učitelj udiše ovu vlagu i kvari zdravlje, mjesto da mu bude soba mjesto odmora i okrepe za daljnji rad!

Gradnju dvorazredne škole u našem selu pozdravit će svatko s veseljem, a ponajviše učitelj i djeca, kojima je danas suđeno, da u neshodnim prostorijama borave dane.

Sv. Ana, kod Jastrebarskoga, 13. rujna.

Naše općinsko zastupstvo zaključilo je, da se za područje sv. anske općine osnuje dobrovoljno vatrogasno društvo. U tu je svrhu votiralo za prvi početak 500 K.

Na osnutku čete već se ovdje živo radi, je se za to interesuje i ovdješnja inteligencija i sav narod. Napose se oko toga u velike trse gg. župnik, ravnajući učitelj Šiel i opć. bilježnik.

Ovih dana bio je kod nas vatrogasni izaslanik g. Kolarić u selima Ivaničci, Dragi i Gorici, da izvidi mjesne prilike glede dobave vode i ustanovi vrstu gasila za naše potrebe.

Domaće vijesti.

Lična vijest. Odlični starina i Nestor hrv. pjesnika presvij. gosp. Ivan vitez Trnski prispio je u Samobor u pohode svome sinu kol. predstojniku g. viš. Trnskomu. Dobro nam došao!

Tridesetgodišnjica misništva. 10. rujna proslavio je g. Janko Popović, um. grko-katolički župnik u Samoboru, tridesetgodišnjicu misništva. Jubilarcu srdačno čestitamo!

Promaknuće. Gosp. Vladimir Stražnicki, kol. pristav II. razredu imenovan je pristavom I. razreda. Čestitamo!

Posveta barjaka vatrogasnoga društva u Krapini. K ovoj proslavi što se održala 8. o. mj., a ispala upravo sjajno, prisustvovalo je iz Samobora 12 vatrogasaca pod zapovjedništvom vježbameštra Bogum. Tonija. Krapinsko je građanstvo dokazalo i tom zgodom, kako umije bratski dočekivati gostove i upri-ličivati slave, koje neprolaze neopaženo i hladno, nego se živo sijeku u pamet i osiavljaju trajnu uspomenu u duši učesnika. U svem je prisustvovalo slavi 28 vatrogasnih društava iz raznih strana domovine, te 4 glazbe. Posvetu je barjaka obavio pod vedrim nehom Samoborac g. Stjepan Vukovinski, podarhidakon i župnik krapinski. Naše vatrogasce osobito ljubazno primiše tamošnji odlični građani gg. Adolf Kompore, Vinko Vanić i Rudolf Vanić. Njihovo prijateljsvo upoznali su samoborski vatrogasci već prije 6 godina, kadno su prisustvovali 25-godišnjici vatrogasnoga društva, a rada se samo ponovo mogao uvjeriti o njihovim simpatijama i nepromijenjenim osjećajima prijateljstva. Sva trojica ovih građana upravo se natjecaše u skrb, gostoprinstvu i iskrenju pažnji, samo da učine samoborskim vatrogascima još ugodnijim boravljenje u Krapini. Za ovu njihovu brigu i trud neka im je ovim izrečena najtoplija hvala!

Družba „Braće hrvatskog Zmaja“ preuzela je besplatno u svoje ruke uređenje i upravu gradske knjižnice i grad. muzeja u Zagrebu.

Grad. knjižnica sadržavat će knjige svih struka iz područja svih znanosti, kao i beletristiku, te će ih staviti na porabu općinstvu u čitaonici, gdje će se moći čitati i novine, časopisi, a po vremenu prirediti i po koje predavanje. U grad. muzej sabrat će se svekoliki predmeti, važni po kulturu i historiju grada Zagreba i neposredne okoline.

Družba moli sve hrvatske rodoljube, koji bi bili voljni darovati, grad. knjižnici i muzeju svoje knjige ili takove predmete, što će ostati svojinom grada Zagreba, neka ih izvole priposlati društvu.

Društvo za poljepšanje Samobora proslavilo je u srijedu, 11. o. mj. čednim načinom dvadesetpetogodišnjicu svoga opstanka. Društveni odbor održao je iz-najprije sjednicu, u kojoj se pretresalo o raznim prijedlozima i radnjama, koje bi društvo imalo preduzeti. Poslije toga bila je mala ali animirana zabavica u Anin-privoluju, kod koje je učestvovao društveni odbor, a iz Zagreba su se odazvali bivši revni odbornici društva gg. Huth i Szengyörgy.

Gosp. Cernovsky kao predsjednik osvrnuo se u svom govoru na dvadesetgodišnje revnovanje društva i istakao glavnije radove, koje je društvo obavilo. Sjetio se i prijašnjih marnih radnika u društvu, te zaželio, da društvo uzmožne i dalje napredovati kao dosada. Još je nadzdravljeno društ. potpredsjedniku, tajniku, blagajniku, općini samoborskoj kao i čitavom odboru.

Kad je pala noć, društvo se povratilo u Samobor. Tako je skromno proslavljena 25 godišnjica društva, kojem je sav rad bio bez buke, ali su plodovi njegova rada vidljivi na svim ljepšim tačkama naših šetališta, puteva i najbližih brežuljaka.

Samoborska štedionica kupila je kuću u Ga-jevoj ulici, gdje stanuje cestar Domin, od njezina vlas-nika g. Franje Reizera st. za svotu od K 2400. Time si misli štedionica proširiti svoj dosadnji posjed na Trgu Leopolda Salvatora, koga je već prije kupila od istoga vlasnika. Kod sagradi novu kuću imat će prolaz do Ga-jeve ulice. Gradnjom će početi po svoj prilici već do godine.

U Hydropatskom zavodu, koji 15. o. mj. završuje svoju ovogodišnju sezonu, bilo je na liječenju od 15. svibnja do danas u svem 136 bolesnika. Ovamo nijesu uračunani domaći pacijenti. Od bolesnika proboravio je svaki popriječno 3 i pol tjedna u zavodu. Po tome je statistički iskaz ovaj: 136 bolesnika sa 505 tjedana ili 3536 dana.

Učiteljske vijesti. Budući da je ravnajući učitelj g. Milan Lang zamolio dopust radi oporavka narušena zdravlja postavljen je namjesnim učiteljem za vrijeme potrebe u našoj pučkoj školi kandidat učiteljstva g. Stjepan Kranjčević.

Pismo iz Amerike. Naš sugrađanin g. Josip Kompore primio je pismo iz Amerike sa ovom adresom: Štovani gospodin Josip Kompore, Živita Hrvatska. Pismo je predano 26. kolovoza u Cikagu, a prispjelo je 7. rujna u Samobor, premda nije na adresi naznačena niti Evropa, niti Monarkija, a niti Samobor. Svakako rijedak i zanimljiv slučaj, pa si g. Kompore može samo čestitati, da ga je pismo našlo i kraj tako manjkave adrese i to još iz daleke Amerike.

3 trga. Stražar Petar Kirali zaplijenio je košaru jaja radi prekupljivanja, koja su na javnoj dražbi prodana.

10. rujna zaplijenio je tržni nadzornik A. Kogoj jednu košaru grožda seljaku Sečnu iz Rakovice. Grožde je bilo još sasna zeleno, a sumnja se, da je ukrađeno, jer se Sečen nije mogao iskazati da je to grožde iz njegova vinograda.

Grožde je odmah na javnoj dražbi prodano.

Uređenje i taracanje Gradne. Povodom utoka opć. poglavarstva trga Samobora i većega dijela interresenata ukinula je zem. vlada odluku žup. obla. ti, kojom je bilo određeno taracanje potoka Gradna od Grasoava do Šimčeva mlina troškom od K 24.700, kojega bi imala pokriti općina sa 12.350 K, a interesenti sa 11.350 K; dok bi 1000 K pridonio cestovni zem. erar.

Vlada je dakinula rečenu županijsku odluku s razloga, što operat o takovu uređenju potoka nije bio javno izložen, ni oglašen, pak su time bili povrijeđeni post. povni propisi u svojoj bitnosti, uslijed česa je bila uskraćena interesentima prilika, da predmet dovoljno prouče i o njem se u svoje doba izjave.

Vlada je ujedno upozorila županijsku oblast, da proračunski troškovi iznose K 24.700, a utjecatelji predstavljaju doprinos od K 18.065,50; dakle da je sada ogromna većina interesenata protiv predloženog uređenja, po tom da je najzgodnije da se čitavo riješenje na neko vrijeme odgodi, dok ne nastupi povoljnije raspoloženje.

Nova štrcaljka u tvornici štapova u Bregani. Prekojuče je prokušana vatrogasna štrcaljka rastavnjača, koju je vlasnica gđa. barunica Alinoh nabavila za svoju tvorničku vatrogasnu četvu. Pohvalbu je obavio poznati naš vatrogasni stručnjak i tajnik „Zajednice“ g. Mirko Kolarić u nazočnosti izaslanstva vatrogasnoga društva u Samoboru gg. Dure Lesca i B. Tonija, te tvorničkog zastupnika g. Franje Samse. Za preduzeta pokusa i pregledbe uglavljeno je, da je rastavnjača štrcaljka nabavljena od tvrdke R. A. Smekala u Zagrebu, dvomlazna, te najnovijega sustava, siše i baca vodu s objiju strana, a ima ravnotez za prijenos snage. Snaga je sisanja ustanovljena iz dubine od 8,5 m, a tlakomjer uporabom zraka pokazivao je 4, a uporabom vode 10 atmosfera. Mlazovi su bili stalni i jaki. Još je ustanovljeno, da je stroj građen od valjana gradiva, te da mlazovi dosižu do svih tvorničkih objekata. Tom zgodom pokazala se još i potreba nabave jedne dvodijeljne sastavnjače ljestve u duljini od 8 m, i jedne nosive rastegače ljestve od 10—12 m, te nešto razvalnoga oruda.

Tvornička četa brojit će oko 30 članova, za koje će trebati posebne vježbe i opreme.

† Antonija Gollner rođena Vučinovec, supruga učitelja u Koprivnici g. Julije Gollnera, umrla je 5. o. m. u dobi od 37 godina. Laka joj zemlja!

Novi čitanke. Ove su godine uvedene za II. i III. godište pučkih škola nove školske knjige. Ove su čitanke uređene za predstojnikovanja M. Rojca, a vrijedi ista čitanka za seoske i za gradske pučke škole. Knjige su pomne sastavljene, a na prvi mah se opaža da je uvrštena množina članaka, koji su podesni, da pobude patriotsko čuvstvo u mladeži. Između pjesama koje se nalaze u ovim novim čitankama ima ih više i od naših Samoboraca: prof. Josipa Milakovića i domaćeg učitelja Bogumila Tonija.

Vojnička vijest. Izučeni pitomac kadetske škole g. Leo Spigeljski imenovan je časničkim zamjenikom u 6. pješačkoj pukovniji, koja je smještena u Budimpešti.

Pučka knjižnica i čitaonica održat će dne 22. rujna t. g. u 2 sata po podne VIII. redovitu glavnu skupštinu, sa slijedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika. 2. Izvještaj tajnika. 3. Izvještaj blagajnika. 4. Izvještaj knjižničara. 5. Razni predlozi. 6. Podjeljenje apsolutorija. 7. Izbor upravnog odbora. Pozivaju se gg. članovi, da k ovoj skupštini nefaljeno dođu.

U društvu su pristupili ova gg. Ivan Fresl, učitelj u Grižanima, Vjenceslav Vuković, Ivan Mahović, Stjepan Kranjčević, te samo za čitanje knjiga Stefana Polšak i Anka Kirin.

Trovanje riba u potoku Bregani. Javlja nam prijatelj iz Bregane, kako se neki ljudi dadoše na nemo posao, pa truju ribu u potoku Bregani. Uz veću ribu pogiba tu velika množina sitne, pa ako tako potraje, mogla bi Bregana ostati bez riba, a naročito bez omiljenih pastrva, koje su se prije u pomenutom potoku u velikom broju nalazile. Općina bi morala pripaziti na ove ribiče, pa istražiti i to, otkuda im otrov, kojim ubijaju ribu, i tko im ga daje.

Automobil što ga voze konji. U današnje doba, kada je vožnja automobilima postala svjetskim sportom, zanimat će naše čitatelje jedna vesela zgodica u kojoj su pače i seljački konji došli do časti, da u pomanjkanju benzina potegnju svoje inače poznato strašilo — automobil.

Bilo to prošlog mjeseca kadno si g. M. K. iz Zagreba preduzeo partiju vožnje Zagreb-Samobor-Brežice-Zagreb, uzevši sa sobom za suputnika jednoga činovnika. Automobil potegao i za kratko vrijeme evo ti naših putnika sretno u Samoboru. Odsjedoše kod gostionice „Gradu Trstu“ i za čas dva lica kako okrijepljše svoje želuce, krenuše dalje ne misleći da bi valjalo i njihovoj bedeviji utrobu napuniti, koja po naravi svojoj također ne može da gladna vozi. Voze se dalje sretni putnici, a kad oni do jesenica, a ono najedamput bedevija stane. Stanu je pregledavati, koji joj je došao bijes, kad opaze na svoju nesreću, ali prekasno, da su je zaboravili nahraniti. Uzmanjkao je automobilu benzin. Počeše putnike da muče teške muke. Trebalo je naći izlaz iz ove neugodne situacije. Ne mogavši se ničemu boljemu domisliti, odlučih da se uteku najvećim protivnicima njihove bedevije — seljačkim konjicima. U tu svrhu pozovu jednoga seljaka, da im potpregne svoje konje pod automobil i da ih dovede do Brežica,

gdje će dobiti za njega hrane. Pogodiše se za 6 kruna. Ali tim se još nijesu rješili nevolje. Došlo je sad i drugo. Kad je seljak pripregnuo konje uz automobil počnu se ovi propinjati u vis, drhćući od straha, da će ovo njihovo strašilo po običaju proti njima. Teškom mukom pošlo je njihovom gazdi za rukom, da ih napokon sprijatelji sa novom njihovom ulogom i da se zakaniše, te potegoše prema Brežicama.

Pred mostom preko Save i Krke kod Brežica sastane ova čudna ekspedicija putnike (g. haruna G. iz M.) na automobilu, ali dakako u naravnoj vožnji. Stali se ovi čuditi ljudima na automobilu što su ga vozili konji, te saznajući za njihovu nepriliku odstupiše im pol litre benzina, koji je potpuno dostao da riješi nesretne putnike neugodnog položaja. Tako je u ovoj neprilici bilo i sreće, ne samo za putnike, nego i za kirijaša, koji je dobio 6 K, a i za konje, što su se prije reda riješili nepoćudna voza.

Besmislene dopisnice sa nekakvom molitvom počele su kolati i po Samoboru. Danas nam je više ovakih molitvi dostavljeno na uvid. Pismo bi imalo tobož biti iz Jeruzalema i ima se bezuvjetno prepisati i slati na 9 mjesta, na 9 prijatelja u 3 dana. Dopisnica sadržaje groznu prijetnju za one koji ne poslušaju ove zapovijedi. Dogoditi će im se se užasna nesreća kao nekome iz Križitije, koji nije htio da sluša, pa je ubio svoju vlastitu kćer za tri dana. Tko poslušaj, toga će naravski dostići velika sreća. Da bude sve to vjerojatnije, potpisana je dopisnica u ime „Majke Božje i sv. Antuna Paduanskog“.

Kako se te dopisnice stale širiti, sigurno je, da lakomišljeni svijet nasjeda, prepisuje ih i od straha pred strašnom kaznom šalje dalje.

Upozorujemo općinstvo, do koga dođe ta „pobožna“ poslanica neka je jednostavno baci u kut i neka ne nasjeda ovakim ludorijama. I vrijeme i novac dade se za druge pametnije stvari upotrijebiti, negoli su ove besmislice, što su bez svake sumje nikle iz neke previše usijane glave.

Krava proždria krumpir. Dana 11. o. m. dotjerao je jedan seljak iz Sv. Nedjelje kr. kotarskom veterinaru jednu kravu, kojoj se je zaustavio krumpir u jednjaku. — Krava bi bila uslijed udušenja poginula, da joj nije veterinar krumpir iz jednjaka odstranio.

Kanalizacija.

Već se višeput u Samoboru isticala potreba kanalizacije pojedinih ulica. Napose se naglasuje potreba takve kanalizacije u Gajevoj ulici. A sve to bilo je već i predmetom ra. praviljanja u trgovišnoj sjednici.

Da se svagda najjače ističe Gajeva ulica kao prva, gdje bi valjalo otpočeti uređivanjem, to je razumljivo. Tamo najviše izbijaju mane, nedostaci i neprilike, koje su samo nužnom posljedicom neuređenosti one ulice. Osjeća se, da bi valjalo pristupiti k radu i to nesamo da se nešto učini za stanovnike Gajeve ulice u higijenskom pogledu, već i stoga, što je Samobor ljetovište i lječilište, na koga svak još i većma svraća svoje poglede, negoli na drugo koje mjesto.

Doznajemo, da ovo pitanje dolazi ponovo na dnevni red u idućoj sjednici trgovišnoga zastupstva. Zast. Levičar podnio je naime prijedlog na trg. poglavarstvo, u kome zagovara, da se kanalizacija u Gajevoj ulici odmah provede. On je s tim prijedlogom podnio i promjeru i proračun za izvedenje kanala i sračunao da bi ova radnja bez rigola stajala K 448670. Od toga imala bi — po mišljenju predlagачevu — uplatiti općina K 316947, a vlasnici kuća u Gajevoj ulici K 448670.

Ne pačamo u račun g. L. Taj dolazi pred trgov. zastupstvo i ono će najbolje znati prosuditi, da li je taj račun podesan po općinu, i da li joj može poslužiti kod eventualnog uređivanja Gajeve ulice.

Drugo je međutim pitanje dali se može kanalizacijom Gajeve ulice odmah početi, kako to traži g. zastupnik jamačno u najboljoj namjeri.

Za ovu god. ne nalazimo u proračunu stavke, koja bi glasila na uređenje Gajeve ulice. Drugih pokrivača za sada nema. I do godine teško bi se mogla staviti u proračun svota za kanalizaciju, ako bismo tole htjeli poštediti općinare. A bilo bi već stoga nemoguće, jer se ne ukazuje samo nužda, da se uredi i kanalizuje Gajeva ulica nego i Rambergova, Samostanska i Starogradska ulica.

A za to bi trebalo velikih novčanih svota i žrtava, koje se nikako ne smiju natovariti našim općinarama, koje u ovaj čas tištu i druge daće kao n. pr. one za regulaciju Gr. dne i Rakovice.

Stvar će se ipak morati prije ili kasnije da uredi. Mi to priznajemo. Ali to će se morati učiniti načinom, koji ne će dati povoda, da se preopterete našim porezovnicima.

Trošak za kanalizaciju mogao bi se na pr. namaci prorijedivanjem općinske šume, što da se i onako pokazuje prijetno nužnim. Tako bi se dobila svota, koja bi bila od potrebe za izvedenje kanalizacije pomenutih ulica, a općinari ne bi trebali ništa pridonijeti.

Riječ je na zastupstvu, da u pravo vrijeme reče svoju.

Gospodarstvo.

Prerana berba.

Opazimo, da su nekoji vinogradari već prije osam dana počeli berbom Portugisica. Ma da je ova vrsta

ranija, ipak ne stoji, da je ovo grožđe sada već potpuno dozrelo. Iz toga što je ovo grožđe zadobilo za-gasito crnu boju i postalo slatko, ne slijedi još da je i potpuno dozrelo. Istina može se naći već sada po gdje-koji grozd na čokotu, koji je sasvim dozrio, no preko polovica grožđa još je ipak nedozrela. Zelimo li imati što bolje i vrednije vino ne smijemo siliti berbom, nego ostaviti grožđe što dulje na trsu, da potpuno dozrije. To više što je vrijeme povoljno, a grožđe posve zdravo i nema baš nikakova uzroka, da ga prije vremena pobere-mo. Kraj ovako toplog i lijepog vremena dobiva još i portugizac danomice na sladoru, a time mu se svakim danom za toliko i vrijednost povećava.

Dakako da i u tome može biti izuzetaka, ali to može biti samo onda, ako se nešto prije bere s namjerom, da se proda odnosno konzumira, odmah kao slatki mošt ili u slučaju, da je nastalo kišovito i hladno vrijeme, te grožđe začelo pucati i rapidno pljesniviti i gnjiliti.

Ovaj potonji razlog zasada jošte — hvala Bogu — ne postoji, pak bi bilo neuputno, da si bez potrebe — upravo hotice preranom berbom umanjujemo vrijednost vinu. P. C—r

Primili smo:

Povrčarstvo i kuharstvo. I. i II. dio. — Ovu su dvije dragocjene knjižice, koje je izdala „Voćarska udruga u Karlovcu“. Prvi dio govori o seoskim kuhinjama i kuhanju, a tko zna, kako su mnogim seoskim ženama nužne pouke u kuhanju, taj će znati i pravo ocjeniti vrijednost knjige ove vrste. Tu nalazimo razne pripreme jela na laki način, te upute kako se može priređivati zdrava, jeftina a tečna hrana prema onoj, da je u zdravu tijelu zdrav duh, i da tko hoće živjeti, taj se mora zdravo i uredno hraniti.

Drugi dio govori o vrtu uopće, o njegovu uređenju, o spremanju povrća za zimu itd.

Za naš seljački svijet mogu se ove knjižice najtoplije preporučiti, a svim rodoljubima staviti na dušu, da ih šire među narod. Cijena im je upravo neznatna — 8 filira po komadu.

PROSVJETA.

„Zapisci sa sela“. Gosp. Rudolfo Franjin Magjer javlja nam, da je predao u štampu knjigu pripovijesti pod natpisom „Zapisci sa sela“. Knjiga će sadržati 37 pripovijesti, a bit će ilustrovana sa preko 25 izvornih ilustracija. Cijena broširanoj K 150, a vezanoj K 250. Čista dobit namijenjena je za podignuća Strossmajerovog spomenika. Naručuje se kod pisca u Sijivoševcima, z. p. Donji Miholjac.

Zemljovid i zemljopisni atlas za pučke škole. Knjižarnica M. F. Strmečkoga u Zagrebu imade na zalih i još velik broj zemljovida kraljevine Hrvatske i Slavonije, koji je stručnjački ocjenjen, a zem. vlada dozvolila je, da se upotrebljava u srednjim i pučkim školama. Cijena je zemljovidu 12 K; napetom na platno 15 K. — Isto je tako izdala rečena knjižarnica „Zemljopisni atlas za pučke škole“, koji je crtan po osnovi učitelja Stj. Široca, te zaslužuje svaku pažnju i preporuku. Cijena je atlasu K 120; ukoričenom K 140.

„Svačić“ kalendar za godinu 1906. doštampava se, pa će ovih dana izaći. Sadržaj mu kao i prijašnjih godina veoma biran, pa je nađe da će ga rodoljubno općinstvo i ove godine oduševljeno primiti. Poznato je pak, da je kalendar „Svačić“ pokrenut upravo zato, da se njegovim prihodom uveća podpora siromašnim učenicima hrvatskih škola u još uvijek otuđenom Zadru. Dužnost je stoga svakoga rodoljuba, da ovaj prekrasni kalendar kupi, jer time doprinosi za jednu od najvećih naših potreba. „Svačić“ dobit će se u svim hrvatskim knjižarama i kod trgovaca, koji se have prodajom kalendara uz cijenu od K 1.20 a već narudžbe neka se pošalju izdavateljici „Hrvatskoj knjižarnici“ u Zadru.

Prilozi za povjest grada Siska. Ovo je natpis feljtonu, što ga donosi već u više brojeva „Sisački glas“, a piše ga Samoborac i tamošnji ravnatelj više pučke škole Ferdo Helele. Kad bude ova povjest dovršena, odštampat će se u posebnoj knjizi.

Ljetovališni gostovi.

(Od 15. kolovoza do 15. rujna.)

Dobrin Marija, posebnica. — Budimpešta. Goropić Mirko, kožar, obrtnik Vel. Trgovište. — Marija Jurić Zagorka, suradnica „Obzora“ i književnica Zagreb. — Kovačević Miladin, kr. porezni oficial, Sisak. — Lamasche Stefanija, supruga trgovca, Budimpešta. — Milko-vić Milka, posebnica, Zagreb. — Raizner Ljudevit pl., gimnazijalac, Zagreb. — Raizner Arthur pl., kand. farm. Zagreb. — Stromszy Ladislav, k. drž. nadšumar, Ivanska. — Variadi Franjica pl., supr. činovnika, Varaldin. — Kluka Marijana, supruga revidenta drž. kolodvora sa kćerkama, Zagreb.

Krumpir kupujem u većoj i manjoj količini. Poblize u upravi „Samoborskog lista“

I. hrv. tvornica štapova

baruna Alnoeh-a u Bregani

kupuje bukova, grabrova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Pobliza uputa i pogodba kod

Ravnateljstva tvornice štapova u Bregani kraj Samobora.

Važno za svakoga tko želi imati dobar

pelinkovac!

Sve vrste svježih upravo prispjelih mirodija za

pelinkovac!

rožiča, smokava, oreška, cimta, vanilije, grozdica, koriandera, gorušice, bijeloga i žutoga sladora itd. uz najniže cijene preporučuje

V. Matota

Traži se

mali podrum za vino.

Poblize u upravi „Sam. lista“.

Javna zahvala.

Svima onima, koji su moju dobru majku

Katarinu Fabijanec

sproveli do posljednjeg počivališta, kao što i vele uč. g. dr. Biščanu, koji joj je za vrijeme bolesti brižljivo pružao liječničku pomoć, ovime najusrdnije zahvaljujem.

Fanika Fabijanec.

Dr. Friedländera

Tinktura za kurje oči

najbolje sredstvo za odstranjenje kurjih oči, žuljeva, ozebina itd. bez ikakove boli. — Dobiva se u Samoboru samo kod

MAVRE NEUMANA (Filipa Jurčića nasljednik).

Cijena bočici sa uputom uporabe 80 filira.

pokućvol Najjeftinije **Najsolidnije** **pokućvol**

I. hrvatska
stolarska i tapetarska
obrtna vjeresijska udruga

kao član zemaljske središnje vjeresijske udruge.
Marijo Valerije ulica 10. Zagreb. Nikolićeva ulica broj 2.

preporuča svoje bogato skladište stolarskog i tapetarskog

pokućva.

Samo domaći proizvod.
Polakšice u plaćanju. Cijenici i troškovi badava. Nebrojene pohvale stoje svakomu na uvid.

Najkusnije **Najbolje** **pokućvol**

Uspješno se oglašuje u
„Samoborskom listu“

SAMOBORSKA TISKARA

I PAPIRNICA

SLAVKO ŠEK

SAMOBOR.

TRG NADVOJ. LEOPOLDA SALVATORA.

Preporuča se sl. p. n. općinstvu za točnu i solidnu izradbu svih tiskarskih radnja, a napose veleč. gg. svećenicima, župnim uredima, gg. učiteljima, kotarskim, općinskim i privatnim uredima, štedionicama, bankama, trgovcima, obrtnicima, gostioničarom itd. za izradbu tiskanica, listovnih papira, računa, omota, memoranda, opomena, posjetnica, zaručnih i vjenčanih karta, osmrtnica itd. itd.

Prodaja papira uz tvorničke cijene na malo i veliko.

Listovnog papira u omotima i u škatuljama, pripovijesnih, školskih i trgovačkih knjiga, koledara te piso-risačkog materijala.

Cijene vrlo umjerene.

Gostionica

„Kraljici prirode“

(Vila Eduard Presečky)

nalazi se u čarobnom Anin-perivoju, te je ugodno sklonište za odmor, okrepu i zabavu. — Divotni vidici pružaju gostima vanredan užitak. — Svježi gorski uzduh prija grudima i podaje brzo zdravlje.

U gostionici se toči za okrepu gostiju:

izvreno domaće vino iz vlastitih vinograda, kao i **svježe ožujsko pivo**, dobiju se sve vrste

toplih i hladnih jela

kao i sir Ementhalski, domaći, švicarski itd., salama, jaja, slatko i kiselo mlijeko, maslac, bijela i crna kava, kakao, te priznati Samoborski kruh iz moje svestrano priznate uzorne pekarnice.

Po narudžbi dobije se **janjetina, odojak**, tepo želji i sve druge vrste jela.

Objed se može i posebice naručiti, da se naznači broj gostiju i vrsta jestiva, te da to domaći prijave usmeno, a strani pismeno u Šmidhenovoj ulici broj 4.

